

"Per què he de veure els meus professors plorant perquè no aguanten les acusacions continuades?"

Dll, 15/02/2016 per Catalunya Religió

(CR) A mitjans de la setmana passada una alumna de batxillerat dels Maristes de Sants-Les Corts va penjar un llarg [comentari](#) al seu Facebook sobre com es vivien des de dins de l'escola les denúncies per abusos a menors. Lamentava sobretot que s'acusés als centre d'encobrir el cas. Aquest text, més endavant, ha aparegut ampliat en una altra versió signada per la mateixa alumna i que s'ha difós a través de la xarxa i diversos portals.

"De veritat es creieu que, amb més de 150 professors, als que tinc el plaer de conèixer a gairebé tots, cap d'ells va denunciar-ho tot i ser presumptament conscients de la situació? Jo no ho crec", afirma. I que si alguna cosa els dolia en el cas Benítez, l'únic acusat que ha confessat els abusos, era no haver-ho pogut detectar abans: "Em fa mal a mi, que vaig ser alumna d'aquest home".

També alerta sobre la falsedat d'algunes acusacions i informacions publicades i lamenta el tractament d'alguns mitjans de comunicació: "I jo els pregunto: on éreu quan es recollien milers de diners per donar a pobles africans per fer escoles? On éreu en els centenars d'actes fets i celebrats per la pau i els drets dels infants?". Una situació que la porta a preguntar-se "per què he de veure els meus professors plorant perquè no aguanten més aquesta situació d'acusacions continuades?". Alhora, conclou amb una objecció: "Hi ha religiosos dolents, però n'hi ha molts més de bons".

Aquest és el text de la carta.

Carta d'una alumna dels Maristes Sants-Les Corts

Sóc una alumna de Maristes Sants - Les Corts. Sí, és aquell col·legi amb tots els escàndols de pederastes. Aquest al que acusen d'encobriment. Només volia donar el punt de vista que es té des de dins el col·legi, el punt de vista dels que saben més enllà de la premsa.

Molts professors i directius tenen família al centre, si no són fills, són nebots, fills d'amics o de companys. Molts d'ells estableixen un fort vincle amb els seus alumnes. Sense tenir en compte la consciència moral i ètica que tenen els professors, la qual em seria inútil defensar sense que el receptor la conegués de primera mà, pregunto: De veritat es pot arribar a creure que ho van poder ocultar? De veritat es creu que, a risc que el seu propi fill/nebot/etc pugui ser una víctima, callarien aquesta gravetat?

De veritat es creu que, amb més de 150 professors, als que tinc el plaer de conèixer a quasi tots, cap d'ells va denunciar-ho tot i ser presumptament conscient de la situació? Jo no ho crec. No parlo de fa "x" anys, quan la situació política i

religiosa era ben diferent de la d'ara, i on voldria recalcar que la direcció d'aquells moments era ben diferent de la d'ara.

Sóc alumna, sóc testimoni del grup humà que forma aquesta escola, un conjunt d'unes mil persones en un mateix centre, totes unides. Més encara si ajuntem els dos centres. Els Maristes no van callar per mantenir el seu prestigi, com es diu: Els Maristes van callar pel simple fet que no es va sospitar fins a la primera denuncia i no es va saber fins a la confessió. Si d'alguna cosa està dolgut el centre, els professors, és de no haver-se'n adonat abans, que tot això passés durant anys darrere una porta que tots veiem. I espero que mai torni a passar això en cap centre.

Em fa mal a mi, que vaig ser alumna d'aquest home, si així el puc considerar, en pensar el que podria estar fent en el seu despatx amb companys meus mentre jo el considerava un professor més, quan no ho era. Socialment, estem pagant nosaltres els actes d'aquest pederasta.

No entraré en temes judicials, Els Maristes van fer el que devia segons el protocol del moment, que no era del tot correcte. Podrien haver fet més? Sí, ho podrien haver fet. Però en cap moment van errar intencionadament per tal que un pederasta pogués seguir fent tals atrocitats, perquè la denúncia de l'escola va ser arxivada per la Fiscalia de Menors. I en una altra denuncia, ja expulsat aquest professor, l'institut no podien actuar legalment, tot i donar suport a la víctima i ajudar en el judici si feia falta.

No entenc com pel simple fet de ser una institució religiosa (tot i que mai no m'han obligat a seguir la religió, i de fet, no l'he seguida), es tingui un caràcter tan crític i dur, oblidant que els germans Maristes també són persones i que moltes de les persones que estan allà estan molt afectades pels fets.

Ara hi ha hagut un boom de denúncies, i ens sembla bé. Tant de bo surtin tots i cadascun dels casos que siguin certs i que els que de veritat hagin estat afectats aconseguixin alçar la seva veu contra aquest depravat. També he de dir que algunes de les denúncies que s'han comentat als mitjans de comunicació no són certes, i puc afirmar-ho amb tota seguretat. Ja no només ho dic jo: els Mossos estan detectant la falsedat d'unes quantes, amb la clara intenció de treure profit d'aquesta trista situació. Però ja han sigut escampades per tota la societat i el que és pitjor, sense cap tipus de demostració ni judici, ja s'han donat per certes abans que la justícia ho faci.

Tot això de la premsa no només perjudica la institució com a tal, que ara és el que menys m'importa, sinó tots ell que la integrem. Un constant assetjament dels mitjans de comunicació: per què, en sortir de classe, he d'aguantar que una càmera m'estigui gravant? Per què he de suportar que se m'acusi a mi personalment, o als meus companys, exalumnes o professors, d'haver callat aquests fets que amb tanta sorpresa ens han vingut a vosaltres com a nosaltres? Per què he de veure els meus professors plorant perquè no aguanten més aquesta situació d'acusacions continuades? Això se'ns ha escapat de les mans, hem entrat en una cacera irracional d'un periodisme morbós que està difamant sobre tots i cadascun dels integrants de l'escola. No em malinterpreteu, no em queixo que surtin a la televisió tots els escàndols que estan sortint, sinó que em queixo que diguin tot el que senten sense demostrar la seva veracitat.

M'he passat aquests últims dies llegint tot el que es deia de Maristes. M'he sorprès de veure certes coses que deien que eren totalment falses, que havien tergiversat la història totalment, com és el cas del monitor denunciat al centre de Sants. Però sobretot de la cadena humana que es va fer al de Les Corts. En cap moment va ser en suport a "Beni", ni tampoc per recolzar el presumpte encobriment, ni per negar els actes d'aquest monstre. Si que es van tenir en compte les víctimes, de fet, va ser el principal motor pel qual es va fer la convocatòria, perquè moltes d'elles han estat companys nostres, gent que veiem pel passadís, amics, familiars...

Avui, més que mai, estic decebuda amb alguns professionals del periodisme, que han aprofitat aquesta situació. I jo els pregunto: on éreu quan es recollien milers de diners per donar a pobles africans per fer escoles? On éreu en els centenars d'actes fets i celebrats per la pau i els drets dels infants? On éreu quan se celebrava la Fira Solidària anualment? No hi éreu, però ara esteu aprofitant aquesta situació, que tant de bo mai hagués passat, perquè és espantosa, per causar una generalització grandiosa i unes acusacions sense fonaments com també qüestionar i destruir públicament la integritat professional de molts professors. Tot i així, he de dir que molts d'altres són estrictament professionals, diuen el just, el que saben que és cert.

He de dir que la cadena també va ser en defensa del professorat, que ha d'estar suportant un bombardeig intensiu de la premsa i de la gent dient que "són tots uns pederastes" o "són uns mals professionals". Els meus professors m'han donat tot el que sóc avui, i no permeto que se'ls acusi de coses tan greus a tots sense passar les acusacions per un filtre.

Al contrari del que moltíssima gent pensa, les persones que donem suport al nostre centre no som defensors de la pederàstia. No és un cas de "amb mi o contra mi". Estem a favor de la veritat i la justícia. No s'està dient la veritat pels mitjans de comunicació. Estan empitjorant una situació que ja és prou delicada per ella sola. No s'està fent justícia, perquè en Joaquín segueix en llibertat tot i haver confessat els seus horribles actes.

Només us demano que sigueu crítics davant una notícia de qualsevol tema. Penseu que no tot el que es veu és la veritat. Penseu que darrere de cada notícia hi ha persones com vosaltres, que senten i que estan sent afectades pel tracte que se'ls està oferint i les culpes de les quals se'ls responsabilitza, quan ells són els primers a demanar justícia i estar avergonyits per no poder haver detectat el succés mentre passava. Fixem-nos en les víctimes de veritat, aquelles que ho han sofert, i no en causem d'altres, que estan sent culpats per uns fets que tant us horroritzen a vosaltres com a ells.

I com algú que no és cristiana, a tots aquells que relacionen aquests successos directament al fet que és una institució religiosa, penseu que els germans que la constitueixen són persones, i la majoria són molt bones persones. No caiguem en la fal·làcia de la generalització precipitada. Hi ha religiosos dolents, però n'hi ha molts més de bons. I no veig just que per un professor, que no era ni germà marista, culpem la comunitat sencera. Dels altres dos acusats, també exprofessors meus, no qüestionaré la seva innocència ni la seva culpabilitat, simplement em mantinc escèptica fins que es demostrin els fets. M'agradaria que no fos veritat, he passat grans moments de la meva infància junt amb aquests docents i no els veig capaços de tal cosa, però ja hem après que no es pot posar la mà al foc per ningú, perquè en "Beni" també va ser de fiar. Però tampoc els culparé a primeres.

Ara, com a conclusió, no he escrit això amb intenció de convèncer ningú, com tampoc fa falta que m'intentin convèncer a mi de la maldat de l'escola. Només demano, insisteixo, prego, que es qüestionin les coses abans de donar-les per certes, que no caiguem en les generalitzacions a les quals fins ara jo havia caigut, però que degut a tot això que està passant, sé del mal que fa que et posin en el mateix sac que un pederasta.

Moltes gràcies per llegir la carta.

X. A. Alumna dels Maristes de Sants-Les Corts